

ΝΕΟΛΟΓΟΥ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΙ
ΜΕΤΑ ΤΟΥ "ΝΕΟΛΟΓΟΥ"

'Εν Κωνσταντινουπόλει ἐτησίᾳ φρ. χρ. 46
'Εν ταῖς Ἐπαρχίαις Μην. 16
'Εν Ἑλλάδι, Αἰγύπτῳ καὶ Ἐθ-
νόπῳι φρ. χρ. 70
'Εν Ρωσίᾳ Ρουβλ. 25
Ἐξάμηνιοι τὰ ἡμίση.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ, ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΙ
ΑΝΕΥ ΤΟΥ "ΝΕΟΛΟΓΟΥ"

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ.

'Εν Κωνσταντινουπόλει ἐτησίᾳ Μην. 4
'Εν ταῖς Ἐπαρχίαις Διη. Τ. 1
'Ἐκτὸς τῆς Τουρκίας φρ. χρ. 25
Ἄν συνδρομαὶ ἐτήσιαι.
'Ἐκαστον φύλλον τιμᾶται γρασίον ἴσο (2).

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Σ. Ι. ΒΟΥΤΥΡΑΣ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.

Πολιτικὴ Ἐπιθεώρησις.—(Ἐρνέστων Κουρτίου) Ἡ Ἑλλη-
νικὴ Ἱστορία (Μεταφραζομένη ὑπὸ Μ. Ε. Μιχαλοπούλου).—**Δύο**
λέξεις πρὸς τὴν ἀποφοιτῶσαν τῶν ὀχολῶν νεολαίαν.—**Ἀπό-**
δησίμα ἐκ τοῦ Ζ. τῆς Ἰλιάδος.—**Ποικίλα.**—**Τὰ ἐν Θεσσαλίᾳ**
Μετέωρα.—**Νομισματικά** (ἀνέκδοτα ἡπειρωτικὰ νομίσματα ρω-
μαϊκῆς ἐποχῆς).—**Ἡ Γροιλανδία.**—**Τὸ ἀεροπόρον.**—**Διακοπὴ**
λαμπροῦ ὄνειρου.—**Ὁ φίλος τῆς βασιλίδος** (δυσίγημα).

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Τὴν γενικὴν ἐν Εὐρώπῃ προσοχὴν ἐξακολουθεῖ ἀ-
πορροφῶσα ἢ ἐπικειμένη ἐν τῇ μεγάλῃ Βρετανίᾳ ὑπουρ-
γικὴ ἀλλαγὴ ἐπὶ τῇ δυσμενεῖ τῷ συντηρητικῷ κόμματι
ἀποτελέσματι τῶν γενικῶν ἐκλογῶν, αἵτινες ναὶ μὲν δὲν
παρέχουσιν ὁμογενῆ πλειονοψηφίαν τῷ γηραιῷ ἡγέτῃ
τῶν φιλελευθέρων, ἀλλ' ὅπως ὅποτε ἐξασφαλίζουν
αὐτῷ ἀρκοῦσαν πλειονοψηφίαν ὅπως κρατήσῃ τὰς ἡνίας
τοῦ μεγάλου ἀγγλικοῦ κράτους καὶ αἰσίως διεξαγάγῃ
τὴν πραγμάτων καὶ ἐφαρμογῆν τῶν πολυσημάντων αὐ-
τοῦ σχεδίων ὑπὸ τὴν ἐποψίαν τῶν ἐσωτερικῶν τοῦ βασι-
λείου. Ἡ εἰς τὴν ἐξουσίαν ἔλευσις τοῦ φιλελευθέρου
κόμματος οὐχὶ ἐκ τῶν ἐπουσιωδῶν τυγχάνει γεγονότων
καὶ δικαίως σύμπασις ὁ ἐν τῇ Δύσει πολιτικὸς κόσμος ἀ-
γωνίζεται νὰ ἐμβαθύνῃ εἰς τὰ σχέδια τοῦ πολιοῦ ὑλοτό-
μου τοῦ Χάβαρδεν καὶ διὶδη τίνες αἱ συνέπειαι τῆς ἐν
Ἑλλάδι κυβερνητικῆς ἀλλαγῆς, τῆς μεγάλως βαρυνού-
σης ἐπὶ τῆς πλάστιγγος τῆς ἐν Εὐρώπῃ πολιτικῆς καὶ
συνεπαγομένης μετὰ τῆσιν τῶν περσῶν τοῦ εὐρωπαϊκοῦ
ζατρικίου. Καὶ ἀληθῶς, βαθὲς ἐξετάζοντες τὰ πολιτικὰ
φρονήματα τῶν δύο ἰθυνόντων ἐν Ἑλλάδι κομμάτων, ἀ-
νευρίσκομεν ὅτι τὸ μὲν συντηρητικὸν διὰ τῆς ἀγχιστρόφου
αὐτοῦ πολιτικῆς ἀνεστάσεως τὴν κρατοῦσαν ἐν Εὐρώπῃ
τάξιν καὶ προὔκალεσε μεγάλην ἐν τῇ Δύσει ἀλλοίωσιν
σχέσεων, τὸ δὲ φιλελευθέρων ἐπειράθη νὰ ἐπουλώσῃ τὰς
διανοιγείας πληγὰς εἰς τὴν Δύσιν καὶ νὰ ἐπαναγάγῃ
τὴν προτέραν ἰσχυρίαν καὶ τάξιν. Ἡ ἀλήθεια αὕτη ἐκ-
πηγάξει οὐ μόνον ἐν τῶν τελευταίων ἐκλογικῶν δημο-
γοριῶν τοῦ γηραιοῦ τῶν φιλελευθέρων ἡγέτου, εἰπόντος
ὅτι τὸ συντηρητικὸν κόμμα ἐσήμαινεν ἐν Εὐρώπῃ τὸν
πόλεμον, τὸ δὲ φιλελευθέρων τὴν εἰρήνην, ἀλλὰ καὶ ἐξ
αὐτῶν τῶν διαδραματισθέντων κατὰ τὴν τελευταίαν δε-

καπενταετίαν. Ὁ λόρδος Δισραέλνς, τὴν ἀρχὴν παρα-
λαμβάνων τῷ 1874 ἀπὸ τοῦ διευθύναντος τὰ τῆς χώρας
αὐτοῦ ἐπὶ ἐξαιτίαν, παρεῖχε διὰ τῆς πολιτικῆς αὐτοῦ
ἀφορμὴν εἰς τὴν δεινῶσιν τῆς ἐν τῇ ἀνατολικῇ Εὐρώπῃ
καταστάσεως καὶ προὔκάλει τὴν ἀνέλιξιν τοῦ μεγάλου
δράματος, ὅπερ κατέληγεν εἰς τὸ βερολίνειον συνέδριον
καὶ εἰς τὴν ἐπὶ μᾶλλον ἀναστάτῳσιν τοῦ ἐν Εὐρώπῃ ζη-
τρικίου διὰ τῆς δημιουργίας δεινῆς πραγμάτων κατα-
στάσεως, συνεπαγαγούσης τὴν μετὰ ἔτος περιλάλητον
συνέντευξιν τοῦ πρίγκιπος Βίσμαρκ καὶ τοῦ κόμπος
Ἄνδράσπ, ἐξ ἧς ἀπέρρευσε ἡ αὐστρουογρικὴ συμμα-
χία, ἡ μετὰ τριετίαν ἐνισχυθεῖσα διὰ τῆς εἰς αὐτὴν
προσχωρήσεως τῆς Ἰταλίας. Τὴν κορωνίδα δὲ τῆς τοι-
αύτης τῶν πραγμάτων δεινώσεως ἐπέθηκε τὸ πραξικό-
πημα τῆς 6/18 Σεπτεμβρίου, ὅπερ ἐκθειασθὲν ὑπὸ τοῦ
μαρκιστοῦ Σαλισβουρῆ, πιστοῦ ὄντως μαθητοῦ τοῦ
Βίκονσφλδ, διὰ σπονδῶν καμπανίτου ἐν τῷ συμποσίῳ
τοῦ λόρδου δημάρχου, συνετάρατε τὴν Εὐρώπην καὶ
ἐπὶ μᾶλλον ἐδείνου τὴν ἥδη ἀνύποιστον κατάστασιν.
Ἄλλὰ πρὸς τοῖς γεγονόσι τούτοις, τοῖς σχετιζομένοις
πρὸς τὴν γενικὴν τῆς Εὐρώπῃς πολιτείαν τὸ συντηρητι-
κὸν κόμμα μετῆλθεν ἐν τισὶ ζητήμασι πολιτικῆν, τὰ μέγι-
στα ἐπιδρῶσαν ἐπὶ τῶν σχέσεων τῆς Ἀγγλίας μετὰ τῶν
ἀμεσώτερον ἐνδιαφερομένων δυνάμεων εἰς τὰ ζητήματα
ταῦτα. Καὶ ἐνθεν μὲν τὸ αἰγυπτιακὸν ζήτημα καὶ τὸ τῆς
ἀλβανίας ἐν τῇ Βεργίῳ πορθμῷ ἐπέδρα δεινῶς ἐπὶ τῶν
γαλλοαγγλικῶν σχέσεων, ἐνθεν δὲ τὸ ἀφγανικὸν προὔ-
κάλει δυσαρρεσκείας τῇ Ρωσίᾳ καὶ ἐξώθει αὐτὴν εἰς ἀν-
τεκδίκην ἐπὶ τῇ ἐν τῷ βουλγαρικῷ ζητήματι πολιτείᾳ
τοῦ λόρδου Σαλισβουρῆ, ἐνθεν δὲ τὸ μαροκινὸν ἐδεί-
νου τὰς πρὸς τὴν Ἰσπανίαν καὶ αὐτὴν τὴν Γαλλίαν σχέ-
σεις καὶ τέλος τὸ τῆς Νεογείου παρεῖχεν ἀφορμὴν εἰς
μεγάλην μῆνιν καὶ ἀγανάκτησιν τῶν ἐν Οὐασιγκτῶν.
Πάντα ταῦτα βαρεῖαν ἀποτελοῦσι κληρονομίαν τῷ φι-
λελευθέρῳ κόμματι, ὅπερ, ἐπὶ εἰρηνικῇ πολιτικῇ διακρι-
νόμενον καὶ περιοριζόμενον εἰς τὸν κύκλον τῶν καθαρῶς
ἀγγλικῶν συμφερόντων, ἀγωνισθήσεται νὰ ἐξοικονομήσῃ
τὰ πράγματα κατὰ τρόπον εὐάρεστον καὶ νὰ με-
ταβάλλῃ τὴν νῦν πρὸς τὴν μεγάλην Βρετανίαν δυσαρρέ-
σκεϊαν εἰς εὐμένειαν καὶ συμπάθειαν. Ἴδια ὑπὸ τὴν
ἐποψίαν τῆς τριπλῆς συμμαχίας ἢ τῆς φιλελευθέρων
Ἑλλάδος πολιτικῆς κέκταιται ἰδιάζουσαν σημασίαν, ὡς
τοῦτο τεκμηριούται καὶ ἐκ τῆς γλώσσης τῶν κυριωτέ-
ρων ὀργάνων τοῦ τριπλοῦ συνδέσμου, ἀγωνιζομένων νὰ
πέισωσι τοὺς δειλόμενος περὶ τοῦ ὅτι καὶ ἐπὶ Γλάδστω-